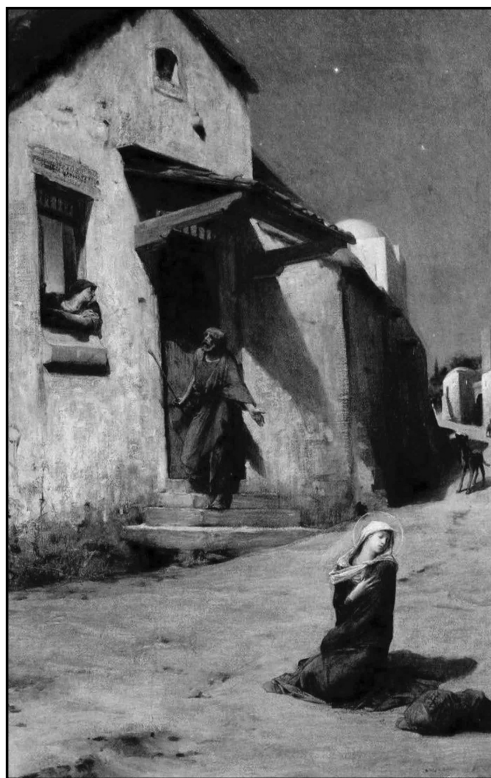

Farní listy č.51/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

25. prosince – Vánoce

Náklady na toto číslo Farních listů činí 10,- Kč. Děkujeme.

Luc Olivier Merson (1846-1920),
Příchod do Betléma

Duchovní slovo

V záplavě pohlednic plných různých vánočních motivů: stromků přikrytých sněhem, mnohotvárných ozdob, veškerých hvězdiček a roztomilých dětiček, mezi všemi krásnými betlémy, kde se všichni klanějí Narozenému, nabízí *Příchod do Betléma* od francouzského malíře Luca Oliviera Mersona pohled jiný, svěží. Není to ještě motiv vánoční, spíše poslední adventní. Merson namaloval scénu, která se odehrála v městečku pár hodin před narozením Pána Ježíše. Josef už zaklepal na dveře, ale nedočkal se, aby mu někdo otevřel. Tentokrát mu musí stačit, že paní domu se jen podívá z okna, sdělí, že uvnitř není žádné místo a možná mu řekne, co si myslí o muži, který neumí zajistit nocleh pro svou těhotnou manželku. A Ona, plná bolesti, sedí uprostřed cesty a vypadá, jakoby už teď seděla pod křížem svého Syna. Dokonalá lhovost skrytá za zavřenými dveřmi a dokonalá důvěra zakoušená v bolest, jenž je pouze předzvěstí těch dalších, které mají přijít.

A už za pár hodin lidé uslyší zpěv andělů oznamujících velkou radost, že se v poli za tímto městečkem v chudé stáji narodil očekávaný Boží Syn. Že přes tuto celou lidskou nepřízeň, Bůh se stal člověkem. Že Pán Bůh se ještě jednou rozhodl nic člověku nevyčítat, ale ho pozvednout, zachránit.

Když se dívám na tento obraz, přemýšlím, zda i tato žena nakonec vyšla ze svého domova a šla se poklonit tomu, který se málem narodil v její posteli. Mohla si přece říci: co jsem to, hloupá, udělala? Vyhodila těhotnou! Přece na tom nejsem až tak špatně, abych pro ni nenašla místo. Poběžím za ní, třeba to

ještě zachráním. Možná tam šla a viděla, že Dítě je zdravé a jeho Matka šťastná. A nikdo jí nic nevyčítá. Ale je také možné, že zůstala doma, spokojená se sebou a s přísností, se kterou vyhodila tento podivný manželský pár. Spokojená, ale nesmírně chudá...

Známého kněze pozvali před rokem na slavnost rozsvícení vánočního (asi adventního?) stromku. Poprosili jej, aby přitom něco řekl. A on řekl, že to všechno mu připomíná svátek tety z Klatov. Už jsou všichni na místě, mají kytky a dárky, je dort a bramborový salát s řízkem, výborná nálada a všeobecná spokojenost. Je všechno – jen si nikdo nevšiml, že teta tam chybí...

Jsou rekordy v počtu lidí zpívajících koledy na náměstích západočeských měst. Od října je slyšet koledy při nákupech. Je světlo z Betléma, cukroví, stromeček, dárečky a... všechno možné. Někdy ale chybí Ten, kvůli kterému to všechno slavíme.

Známého faráře už letos nikdo ke stromku nepozval. Přece jim nebude kazit vánoční náladu. Já k vánočnímu blahopřání přidávám obraz Mersona. K zamyšlení. K radosti. Jako znamení naděje. Protože náš život nepřipomíná idylku z klasických vánočních pohlednic. Protože častěji se chováme, jako žena vystrčená ze svého okna. Ale na Božím plánu to nic nemění. ON se stejně narodí pro nás a kvůli nám. A bude čekat, až ho objevíme, najdeme a přijdeme se mu poklonit.

P. Miroslaw Gierga

Vánoční svátky prožité v radosti z narozeného Ježíška, plné rodinné pohody a v novém roce 2007 hodně zdraví, porozumění a Božího požehnání přejí čtenářům Farních listů

**P. Miroslaw Gierga, P. Libor Buček, P. František Kaplánek, P. Janusz Romanski,
Jaromír Tipll a Petr Vondraš**